

виждатъ заблуджението си. Истинската женитба е съединяване, съчетание, не между мъже и жени, но между човѣка и неговитѣ идеи. Идеитѣ сж вашитѣ деца, за които трѣбва да се жертвувате. Ако родителитѣ не се жертвуватъ за децата си, и децата — за родителитѣ, не може да се говори за истински родители, нито за истински синове и дѣщери.

Това проповѣдва Христосъ на съвременнитѣ хора, не като законъ, който трѣбва да мине презъ камарата, но като законъ на сърдцето — вътрешната камара въ човѣка. Когато Христосъ напише този законъ въ човѣшката камара, всички ще Го познаятъ, отъ малко до голѣмо. Павелъ казва: „Ще Го познаемъ, както сме познати.“ Истинско познаване става само чрезъ любовта. Любовта пѣкъ се изпитва чрезъ страданията. Богъ заповѣдва да взематъ отъ човѣка всичко, както постѣпиха съ Иова, да го изпита, какъ ще прояви любовта си. Като се говори за любовта, подразбираме абсолютна, безкористна любовъ. Нека всѣки отъ васъ даде мѣсто на новитѣ идеи въ себе си, на абсолютната, безкористна любовъ и, когато види резултатъ, тогава да говори. Докато не видите плодъ отъ работата си, нищо не говорете. Какъвъ смисълъ има да говорите на хората за духъ и за душа, когато и на васъ още не сж ясни тѣзи понятия? Човѣкъ не познава още и тѣлото си, съ което работи. Сегашното тѣло на човѣка е скелетъ на бждещото тѣло, което сега се създава. Единъ день, когато се облѣче въ ново тѣло, тогава може да говори за тѣло, за душа и за духъ.

Какво отношение има Христовото учение къмъ всѣки човѣкъ индивидуално? То има отношение първо къмъ духа, после къмъ душата и най-после къмъ ума, сърдцето и волята. Ако тѣлото ви е здраво, духътъ ви може направо да му въздействува и помогне; ако тѣлото не е здраво, духътъ трѣбва да търси посрѣдници, да ви въздействува. Като посрѣдници между духа и тѣлото служатъ душата, умътъ, сърдцето и волята. Чрезъ ума и сърдцето си човѣкъ се убеждава, че за здравето му сж нуждни чистъ въздухъ, чиста вода, изобилна свѣтлина и чиста, здравословна храна. Така той ще пре-чисти кръвта си, ще усили своя организъмъ и ще възприеме онова, което духътъ и душата му нашепватъ.